

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Rok 1907.

Wydano i rozesłano dnia 30. stycznia 1907.

Część I.

Nr. 1.

O b w i e s z c z e n i e

e. k. krajowej Dyrekeyi skarbu z dnia 14. grudnia 1906, L. 152.232, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1907, oraz fasyi do podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1907.

W myśl §§ 138 i 202 oraz § 201 ustawy z dnia 25. października 1906 Dz. p. p. Nr. 220 względnie artykułów 18 i 21 rozporządzenia wykonawczego do działu III., artykułów 29 i 43 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy, oraz rozporządzenia e. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1904 Dz. p. p. Nr. 82, wyznacza e. k. krajowa Dyrekeya skarbu:

A) do przedkładania wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1907 — termin od 1. do 31. stycznia 1907.

B) do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na rok 1907 — termin do 31. stycznia 1907.

Wykazy ad A) przedkładać mają służbodawcy co do osób pobierających płace służbowe, lub pensye emerytalne, o ile te płace, lub emerytury co do jednej osoby kwotę 1200 kor. rocznie przenoszą.

W wykazach tych należy podać kwotę stałych i zmiennych poborów wypłaconych faktycznie w roku 1906.

Przy poborach zmiennych byłoby wskazauem, aby służbodawcy wykazywali pobory tak z roku 1906, jak również z tych lat poprzednich, które są miarodajne dla obliczenia przeciętnego dochodu z tychże poborów, podlegającego opodatkowaniu na rok 1907.

Oдноsne wykazy sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Do przyjmowania wykazów kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka słuźbodawca, względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Co do następstw nieprzedłożenia tych wykazów, lub zeznań nieprawdzywych odsyła się strony interesowane do postanowień §§ 240, 241 i 243 ustęp 6 i § 244 powołanej na wstępie ustawy.

Co do obowiązku opłaty podatków i przedkładania fasyi pod B) wspomnianych zauważa się w szczególności co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i prawne, pobierające dochód, określony w § 124 powołanej ustawy z wyjątkiem osób wymienionych w § 125 odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 1200 kor. obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku rentowego tylko w tym razie jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1200 kor. rocznie, obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyj już wskutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego, oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

W myśl § 139 ustawy wyżej powołanej uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyi do podatku rentowego, o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specjalnie zawezwane te osoby, które:

- a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,
- b) nie zmieniły od tego czasu swojego miejsca zamieszkania,
- c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na rok 1907, bez fasyi od takiej samej kwoty dochodu, jak w roku poprzednim.

W razie ustania poboru, podatkowi rentowemu podlegającego, wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na rok 1907, donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. Instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyj w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia § 133 powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika, dochód dotyczący wypłacającego

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne, wymienione w § 153 ustawy, których dochód, temuż podatkowi podlegający 1200 kor. rocznie przenosi, z wyłączeniem jednak osób,

wymienionych w § 154 ustawy, odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 2000 kor. obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osbisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową, lub przez przewodniczącego komisji szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2000 kor., przedłożyć winne wspomnianą fasyę już wskutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na to, czy zostały, lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyi określają co do podatku rentowego §§ 128—130 i 138 ustawy, oraz artykuły 13—16 i 20 rozporządzenia wykonawczego do działu III. tej ustawy, zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§ 156—171 i 202 ustawy, oraz artykuły 32 i 33, względnie 3—28 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyi, na ten cel przeznaczonych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie przez władze podatkowe I. instancyi.

Do odbierania wspomnianych fasyj powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Co do osób prawnych obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi w której okręgu osoba prawna ma swoją siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2 i 3 § 132, zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2 i 3 § 176 ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1907 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu, lub podatkowi osobisto-dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§ 145 i 228 ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w roku 1907, stałe pobory służbowe, przenoszące rocznie 1200 kor.

Osoby te dopełnić winne wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego ukrócenia, lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§ 239 i 243 oraz §§ 241 i 244 ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasye do wymiaru podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego na rok 1907, zeznawać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej stąd straty czasu, jak najrychlej uskuteczнили.

Dotyczy to w szczególności fasyj do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi, odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 14. grudnia 1906.

Zubrzycki w. r.

Nr. 2.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 27. grudnia 1906, L. 126.306 w przedmiocie zezwolenia gminie Delatyn na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy § 83 ust. gm. z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwała gminie Delatyn na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa na przeciąg lat trzech, począwszy od roku 1907 do końca roku 1909 w wysokości i pod warunkami oznaczonymi w ustawie krajowej z dnia 26. czerwca 1898 Dz. u. kr. Nr. 55.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 3.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 4. stycznia 1907, L. 131.303/906, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Tarnowa na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Tarnowa po myśli § 86 ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg lat pięciu począwszy od roku 1907 do końca roku 1911.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 4.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 27. grudnia 1906 L. 127.495, w przedmiocie zezwolenia gminie Wadowice na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy postanowień § 86 ust. gm. z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24 za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Wadowice na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg lat pięciu począwszy od roku 1907 do końca roku 1911.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 5.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydium c. k. Namiestnictwa z dnia 19. stycznia 1907 L. 867/pr.,
o poborze dodatków krajowych w pierwszym kwartale 1907.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Wydziału krajowego, według której dodatki krajowe mają być w pierwszym kwartale r. 1907 prowizorycznie dalej pobierane w wymiarze ustanowionym na rok 1906.

Wskutek rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 16. stycznia 1907 L. 1585 podaje się to obwieszczenie do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.